

Introducere

Dragă cititorule,

Seminarul prezentat în această lucrare are la bază relațiile de cuplu și evidențiază modul în care crizele apărute între soți sunt adeseori legate de identificări cu familia de origine, fără ca partenerii să conștientizeze acest fapt și fără ca vreunul dintre ei să poată fi făcut responsabil. Partenerii suferă, deși se iubesc. Ei caută soluții în bunăvoință și în convingeri, spunându-și, de pildă: „Dacă ne străduim îndeajuns, vom găsi sigur o soluție“. Dar, cum aceste crize își au rădăcina în altă parte, apelurile lor reciproce la îngăduință și la depunerea unor eforturi nu au sorti de izbândă.

Cartea de față ne arată cum să descoperim adevăratele motive ale crizelor conjugale și cât de simplă devine rezolvarea lor atunci când le cunoaștem. Observăm că, de cele mai multe ori, unul dintre parteneri vrea să plece, deși îl iubește pe celălalt. Fie copilul din el vrea să urmeze în moarte o persoană din familia lui de origine, fie vrea să împărtășească soarta unui membru al familiei sale de origine, care a fost respins sau uitat, fie vrea să plece în locul cuiva, pentru ca persoana respectivă să rămână. Alteori, atașamentul față de un fost partener împiedică o nouă relație, îndeosebi atunci când cel în cauză a greșit față de acesta sau când partenerul a decedat și nu s-a parcurs încă un doliu adevărat.

Cea mai importantă metodă pentru descoperirea unor astfel de atașamente inconștiente este poziționarea familiei în spațiu*. Ea indică, de asemenea, căile către găsirea unei soluții. Totuși, cine crede că această metodă poate fi utilizată ca un truc, care poate fi stăpânit și care permite întotdeauna obținerea aceluiași rezultat bun, ignoră faptul că sufletul se ferește și se opune unor asemenea intervenții mecaniciste. Folosită astfel, ca instrument al bunăvoinței, metoda ar avea aceleași efecte ca apelurile la disciplină și la bunele intenții de odinioară.

Dragostea care duce la intricații este sensibilă. Ea se supune soluției doar dacă este omagiată, dacă i se acordă spațiul și timpul necesare unei conștientizări, în funcție de propria ei căutare, și dacă drumul de urmat corespunde dorinței și forței ei. Tocmai de aceea terapeutul merge doar până la limita permisă de sufletul clientului său și se retrage de îndată ce esențialul a fost pus în evidență. Totuși, el se armonizează afectiv cu sufletul celui aflat în căutare, descoperind astfel rezolvări ce depășesc poziționarea familiei în spațiu, fapt ce se manifestă în frazele soluție. Acestea spun răspicat ce anume caută sufletul. Ele pun în mișcare ceea ce sufletul își dorește în forul lui interior. Deși diferă de la un cuplu la altul, aceste fraze au un lucru în comun: ele acționează și asupra altor cupluri și le oferă speranță și putere.

Pentru a facilita înțelegerea constelațiilor familiale și a soluțiilor, la finalul fiecărei terapii se efectuează un rezumat al punctelor importante. Pașii succesivi și „frazele de forță“ care oferă soluția permit astfel o vedere de ansamblu.

Acest seminar a vizat, în principal, reconcilierea, și majoritatea exemplelor demonstrează acest lucru. Bineînțeles, în cadrul lui, au fost și cupluri a căror relație era lipsită de viitor. Pentru că, de exemplu, unul sau ambii soți se despărțiseră cu ușurință

* În cartea de față, expresia „poziționarea familiei în spațiu“ indică modul în care sunt plasați, în raport unul față de altul, reprezentanții diverșilor membri ai unei familii, în cadrul unei constelații familiale. (n.tr.)

de un partener anterior sau greșiseră în alt fel față de el și greșeala respectivă fusese imposibil de reparat. Majoritatea acestor cupluri și-au retras permisiunea de a le fi publicate problemele, lucru lesne de înțeles.

Aș vrea să evidențiez, totuși, prezentând scrisoarea ce mi-a fost trimisă de o terapeută de familie, că există soluții chiar și atunci când o constelație familială pare să nu își fi atins scopul:

„De câțva timp, mă ocup eu însămi de constelații familiale și aș vrea să vă împărtășesc ceva care m-a impresionat profund. Lucram cu o clientă la plasarea familiei sale în spațiu și, cum totul părea confuz, am întrerupt exercițiul. Când femeia s-a întors acasă, lucrurile au decurs într-o manieră surprinzătoare.

Cu cât se apropia mai mult de casă, cu atât se simțea mai rău, inclusiv fizic. Când a deschis ușa bucătăriei, a fost întâmpinată de soțul ei (pe care îl disprețuia și de care voia să divorțeze) și acesta a întrebat-o ce mai face. Femeia abia dacă i-a răspuns. S-a dus în baie, pentru că simțea nevoia să se spele pe față și pe mâini. Și, stând acolo, pe jumătate aplecată, s-a privit în oglindă și a fost străfulgerată de un gând. Și-a resimțit postura ca fiind una a smereniei și atunci a știut: trebuia să se supună. Ceea ce a și făcut, cerându-i iertare soțului, în forul ei interior. Când a revenit în bucătărie, s-a întâmplat ceva inimaginabil. Totul era diferit, disprețul dispăruse și femeia s-a apropiat de soțul ei și l-a sărutat. Era ceva de neînțeles pentru pacienta mea și, de curând, aceasta mi-a mărturisit: «Situția durează și acum!»”.

Tot ceea ce prezintă această carte este disponibil, de asemenea, în format video, în limba germană.

Indiferent dacă urmăriți acest seminar pe suport video sau dacă citiți cartea de față, veți simți iubirea dintre un bărbat și o femeie manifestându-se în deplina ei profunzime. Poate că, ulterior, partenerii vor putea privi cu mai mult respect ceea ce îi leagă.

Este ceea ce vă doresc și eu.

Bert Hellinger